

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 174/2013-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. marca 2013 predbežne prerokoval sťažnosť M. P. a K. P., obidvoch bytom H., zastúpených advokátom JUDr. P. P., H., pre namietané porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 276/09 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. P. a K. P. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. novembra 2012 doručená sťažnosť M. P. a K. P. (ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietali porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva

na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 276/09.

2. Sťažovatelia v sťažnosti uviedli, že v procesnom postavení odporcov sú účastníkmi konania o určenie vlastníckeho práva a určenie členstva v bytovom družstve. Na poslednom pojednávaní konanom 16. mája 2011 okresný súd za účasti všetkých účastníkov uznesením pojednávanie odročil na neurčito s tým, že vo veci bude nariadené znalecké dokazovanie znalcom z odboru psychiatrie. Sťažovatelia podľa vlastných tvrdení viackrát telefonicky a 6. februára 2012 a 23. apríla 2012 aj písomne žiadali konajúci súd o urýchlené nariadenie termínu pojednávania, čo však nevedlo k výsledku. Sťažovatelia ďalej uviedli, že z ich strany neboli podniknuté žiadne úkony, ktoré by odôvodňovali vzniknuté prieťahy v predmetnom konaní, že boli aktívni a svojimi podaniami sa dožadovali rozhodnutia v uvedenej veci. Domnievajú sa, že takmer jeden a pol ročnú nečinnosť okresného súdu možno považovať za závažné porušenie ich označených práv.

3. V petite sťažnosti sťažovatelia navrhujú, aby ústavný súd nálezom vyslovil, že ich označené práva boli porušené postupom okresného súdu v uvedenom konaní, aby im priznal primerané finančné zadosťučinenie v sume 10 000 € a náhradu trov konania v sume 471,27 €.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

5. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Cieľom predbežného prerokovania každého návrhu (vrátane sťažnosti namietajúcej porušenie základných práv a slobôd podľa ústavy) je rozhodnúť o prijatí návrhu na ďalšie konanie alebo o jeho odmietnutí, a teda vylúčení z ďalšieho konania pred ústavným súdom zo zákonom ustanovených dôvodov. Pri predbežnom prerokovaní návrhu takto ústavný súd skúmal, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto zákonného ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, nepripustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

6. Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov. Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (resp. v primeranej lehote) ústavný súd skúma, či sťažovateľ využil v súlade s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde všetky právne prostriedky na ochranu týchto práv. Ústavný súd v tejto súvislosti skúma, či boli využité právne prostriedky, ktoré sťažovateľovi na ochranu tohto práva poskytuje zákon č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“) v ustanoveniach § 62 až § 68 (napr. IV. ÚS 306/04, III. ÚS 78/05, IV. ÚS 78/07). Sťažnosť účastníka konania pred všeobecným súdom sa podľa uvedených ustanovení môže týkať aj porušovania práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov.

7. Z obsahu sťažnosti nevyplýva, že by sťažovatelia podali predsedovi okresného súdu sťažnosť o prietahy v konaní. Ústavný súd pripomína, že podanie takejto sťažnosti podľa § 62 zákona o súdoch považuje za vyčerpanie účinného prostriedku nápravy v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde len v tom prípade, ak sťažovateľ poskytne príslušnému súdu dostatočný priestor na prijatie opatrení pre účely nápravy a odstránenia protiprávneho stavu zapríčineného nečinnosťou alebo neefektívnou činnosťou. Keďže sťažovatelia v sťažnosti netvrdili a ani nepreukázali podanie sťažnosti predsedovi príslušného súdu, a ústavný súd je sťažnosťou viazaný (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde), neostávalo iné, ako sťažnosť pre neprípustnosť už pri predbežnom prerokovaní odmietnuť. Odmietnutie tejto sťažnosti neznamená, že ústavný súd sa už v budúcnosti nebude môcť zaoberať prípadným porušením základného práva sťažovateľov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru v prebiehajúcom konaní na okresnom súde. Právomoc meritórne posúdiť namietané prietahy však bude daná iba za predpokladu splnenia všetkých ústavných a zákonných predpokladov a podmienok konania pred ústavným súdom vrátane preukázania, že sťažovatelia účinne využili iné právne prostriedky na ochranu svojich práv.

8. Pre úplnosť ústavný súd dodáva, že z príloh pripojených k sťažnosti síce vyplýva podanie dvoch žiadostí o nariadenie termínu pojednávania, žiadna z nich však ani formálne ani obsahovo nie je sťažnosťou na prietahy v konaní v zmysle § 62 zákona o súdoch, ktorou by sa bol povinný predseda súdu zaoberať a na účel zistenia stavu veci prešetriť všetky skutočnosti, v prípade zistenia jej dôvodnosti prijať a zabezpečiť vykonanie opatrení na odstránenie nedostatkov, a ak to je potrebné, vyvodit' za vzniknuté nedostatky proti zodpovedným osobám dôsledky (§ 64 ods. 2 a 3 zákona o súdoch). Ústavný súd preto nemohol podania sťažovateľov zo 6. februára 2012 a 23. apríla 2012 považovať za využitie všetkých právnych prostriedkov na ochranu ich práv, ktoré mali byť porušené postupom okresného súdu.

9. Keďže sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd sa nezaoberal ďalšími návrhmi sťažovateľov uvedenými v sťažnosti (primerané finančné zadosťučinenie a náhrada trov konania), pretože tieto sú viazané na to, že ústavný súd sťažnosti vyhovie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. marca 2013